

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: 137 P-3941/2023-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Ines Gutzmirli Špehar, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Stjepana Kišak iz Zagreba, Tišinska ulica II odvojak 2, OIB: 07872642258, zastupan po punomoćniku Frani Bazina, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, Magazinska cesta 69, OIB: 53056966535, zastupana po odvjetničkom društvu Glamuzina & Grošeta d.o.o. iz Zagreba, Trg žrtava fašizma 5, radi ništetnosti i isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 28. svibnja 2026. godine u prisutnosti tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja Leu Jurenc odvjetničkom vježbeniku i punomoćnika tuženika Azre Ćustović odvjetnice, dana 10. srpnja 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetan dio odredbe Ugovora o kreditu br. 029-50-2709934 od dana 16.03.2005. godine sklopljenog između tužitelja STJEPAN KIŠAK, Zagreb, Tišinska Ulica II.odvojak 2, OIB: 07872642258 i tuženika RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., Zagreb, Magazinska cesta 69, OIB: 53056966535, solemniziranog od strane javnog bilježnika Jasminka Ankon iz Zagreba pod posl.br. OU-89/2005-1 dana 17.03.2005. godine koja u čl. 7. glasi: „...u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Kreditora za CHF, važećem na dan dospijeca...”

II. Nalaže se tuženiku RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., Zagreb, Magazinska cesta 69, OIB: 53056966535 da tužitelju STJEPAN KIŠAK, Zagreb, Tišinska Ulica II.odvojak 2, OIB: 07872642258 isplati iznos od 982,44 EUR / 7.402,16 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom

na iznos od 1,47 EUR od 25.10.2008. godine do isplate
na iznos od 3,89 EUR od 16.12.2008. godine do isplate
na iznos od 5,63 EUR od 17.01.2009. godine do isplate
na iznos od 6,42 EUR od 11.02.2009. godine do isplate
na iznos od 4,31 EUR od 20.03.2009. godine do isplate
na iznos od 4,73 EUR od 19.04.2009. godine do isplate
na iznos od 1,36 EUR od 13.05.2009. godine do isplate
na iznos od 0,85 EUR od 15.08.2009. godine do isplate
na iznos od 0,73 EUR od 16.09.2009. godine do isplate
na iznos od 1,89 EUR od 21.11.2009. godine do isplate

na iznos od 3,88 EUR od 23.12.2009. godine do isplate
na iznos od 6,71 EUR od 14.01.2010. godine do isplate
na iznos od 6,06 EUR od 14.02.2010. godine do isplate
na iznos od 9,90 EUR od 13.03.2010. godine do isplate
na iznos od 9,18 EUR od 23.04.2010. godine do isplate
na iznos od 10,60 EUR od 18.05.2010. godine do isplate
na iznos od 22,89 EUR od 22.06.2010. godine do isplate
na iznos od 20,36 EUR od 24.07.2010. godine do isplate
na iznos od 28,09 EUR od 25.08.2010. godine do isplate
na iznos od 25,42 EUR od 21.09.2010. godine do isplate
na iznos od 21,12 EUR od 15.10.2010. godine do isplate
na iznos od 30,18 EUR od 23.11.2010. godine do isplate
na iznos od 41,72 EUR od 21.12.2010. godine do isplate
na iznos od 33,55 EUR od 23.01.2011. godine do isplate
na iznos od 36,41 EUR od 17.02.2011. godine do isplate
na iznos od 32,77 EUR od 18.03.2011. godine do isplate
na iznos od 33,43 EUR od 22.04.2011. godine do isplate
na iznos od 48,88 EUR od 24.05.2011. godine do isplate
na iznos od 50,39 EUR od 28.06.2011. godine do isplate
na iznos od 63,24 EUR od 21.07.2011. godine do isplate
na iznos od 56,61 EUR od 17.08.2011. godine do isplate
na iznos od 49,36 EUR od 21.09.2011. godine do isplate
na iznos od 48,58 EUR od 22.10.2011. godine do isplate
na iznos od 48,02 EUR od 22.11.2011. godine do isplate
na iznos od 51,48 EUR od 20.12.2011. godine do isplate
na iznos od 54,50 EUR od 21.01.2012. godine do isplate
na iznos od 54,89 EUR od 18.02.2012. godine do isplate
na iznos od 52,95 EUR od 21.03.2012. godine do isplate

po stopi koja se do 31.07.2015. godine obračunava prema eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena, a od 01.08.2015. godine pa do 31.12.2022. godine po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a od 01.01.2023. do isplate po stopi iz čl. 29. st. 2. ZOO (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22) i prema Uredbi o izmjeni Zakona o obveznim odnosima NN 156/22, koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena koja teče od dospelosti svakog pojedinog iznosa pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe tužitelju naknadi parnični trošak u iznosu od 1.625,00 € uzrokovan ovom parnicom sa zakonskom zateznom kamatom sukladno zakonu o obveznim odnosima i zakonu o zateznim kamata tekućom od dana presuđenja do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla

iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je sa tuženikom sklopio ugovor o kreditu kojim mu je tuženik odobrio kredit u iznosu od 18.576,81 chf prema srednjem tečaju kreditora, odnosno tuženika važećem na dan korištenja kredita. Tužitelj se sukladno čl. 2 i 7 ugovora obvezao tuženiku iznos kredita platiti u jednakim mjesečnim anuitetima plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za chf, u ugovoru kamata je naznačena kao promjenjiva dok je u trenutku uguravanja iznosila 5,85 %. Tužitelj prilikom sklapanja ugovara nije bio upoznat s rizicima nekontroliranog rasta tečaja švicarskog franka. Tužitelj se poziva na odluke Visokog Trgovačkog suda, Trgovačkog suda u Zagrebu kao i vrhovnog suda Hrvatske. Poziva se na odredbe na odredbe čl. 118 Zakona o zaštiti potrošača u smislu povrede kolektivnih prava i interese korisnika potrošačkog kredita. Smatra da su odredbe ugovora ništene na način da je ugovorena valuta uz koju je vezano glavnica švicarski franka. Poziva na čl. 323 Zakona o obveznim odnosima smatra da je isti čl. Ugovor ništetan, traži da tuženi temeljem odredbe. Čl. 1115 Zakona o obaveznim odnosima vrati sve ono što je stekao bez pravne osnove. Nakon provedenog postupka tužitelj je postavio tužbeni zahtjeva kao u podnesku od 25.07.2023 godine.

2. Tuženi u odgovoru na tužbu osporava osnov tužbenog zahtjeva, stavlja prigovor zastare, prigovor potrošača, ne osporava visinu, predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnoga troška, te se protivi preinaci tužbenog zahtjeva u podnesku od 25. srpnja 2023. godine.

3. U tijeku dokaznog postupka sud je izvršio uvid u otplatni plan, Ugovor o kreditu, saslušan je tužitelj, promotivne uvjete za odobravanje kredita građanima za kupnju novih automobila.

4. Ocjenom ovako provedenog dokaznog postupka ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan kako je i odlučeno u izreci ove presude.

5. Nije sporno da je tužitelj potpisnik kredita sa ovdje tuženikom vezano za kupnju osobnog automobila.

6. Odredba čl. 8 ZPP-a sadrži jedna od osnovnih načela procesnog prava, a to je načelo slobodne ocjene dokaza koje načelo nalazi odraz u ovlaštenju suda da na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, odlučuje koje će činjenice od kojih zavisi odluka o tužbenom zahtjevu uzeti kao dokazane, dakle, da prema svom slobodnom uvjerenju na osnovi ocjene izvedenih dokaza može sa sigurnošću utvrditi postojanje odnosno ne postojanje neke činjenice.

7. Prema tome sud u smislu odredbe čl. 8. ZPP-a provedene dokaze prosuđuje po svom slobodnom uvjerenju ali je dužan stečeno uvjerenje obrazložiti uvjerljivim i logičnim razlozima kojima opravdava zaključke o dokaznoj snazi pojedinog dokaznog sredstva povezujući ih s rezultatima cjelokupnog dokaznog postupka.

8. Predmet spora je utvrđenje ništetnosti odredbe ugovora sadržane u čl. 7. Ugovora o kreditu koji se odnosi na valutnu klauzulu te isplatu svega onoga što je tužitelj preplatio temeljem promjene tečaja CHF.

9. U ugovoru o kreditu je vidljivo da je tužitelj korisnik kredita a tuženi davatelj kredita te su se obvezali da će banka tužitelju isplatiti kredit od 18.576,81 CHF u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste banke važeće na dan korištenja kredita.

10. Nije sporno da je za vrijeme otplate kredita valuta CHF rasla.

11. Načelo savjesnosti i poštenja jedno je od temeljnih načela obveznog prava, a sadržano je u članku 4 Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15) kojim je propisano da su se u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza istih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja.

12. Prema odredbi čl. 270. Zakona o obveznim odnosima određeno je da je ugovor ništetan kada je činidba neodređena ili neodrediva. Tuženi nije obavijestio tužitelja niti ga je upozorio na mogućnost rasta tečaja kroz mjesece otplate kredita do njegove konačne isplate. O tečaju tj. o valuti se nije pregovaralo, niti se tužitelja upozorilo na rizike sklapanja ugovora sa valutnom klauzulom odnosno sa valutnom klauzulom u CHF.

13. Također ugovor treba tumačiti i primjenom čl. 320. ZOO-a u korist tužitelja obzirom je ugovor sklopljen prema unaprijed otisnutom sadržaju koji je pripremila i predložila jedna ugovorna strana, ovdje tuženi, pri čemu tužitelj nije mogao prigovarati o navedenom spornom članku ugovora. Tuženi je postupio suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Navedena ugovorena valutna klauzula u CHF čiji se tečaj mijenjao ovisilo je o odluci banke bez da su pri tom ugovoreni relevantni kriteriji za takvu odluku i da je tužitelj o istima upoznat.

14. Prema stavu ovog suda u konkretnom slučaju radi se o znatnoj neravnoteži u pravima i obvezama između stranaka i to na štetu tužitelja jer su predmet i cijena bitni sastojci ugovora a putem navedene ugovorne odredbe tuženi je potpuno izbjegao utjecaj druge ugovorne strane na cijenu, što je suprotno čl. 247 Zakona o obveznim odnosima koji propisuje da je Ugovor sklopljen kada su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora. Odredba čl. 118 Zakona o zaštiti potrošača govori o povredi kolektivnih prava i interesa korisnika potrošačkih kredita od strane ovdje tuženika odnosno korištenja ništene odredbe ugovora o potrošačkim kreditima kojima je ugovoren obveza povrata kredita vezana uz valutnu klauzulu u švicarskim francima. U konkretnom slučaju radi se unaprijed formuliranom standardnom ugovoru tuženika, o pojedinim odredbama u opće se nije moglo pregovarati, odredbe se nisu mogle mijenjati, tužitelj kao potrošač nije mogao imati nikakav utjecaj na njihov sadržaj.

15. S obzirom da je odlukom sudova i to Visokog trgovačkog suda u RH, Trgovačkog suda u Zagrebu, Vrhovnog suda Republike Hrvatske u kolektivnom sporu kojima je utvrđena ništetnost odredbe o valutnoj klauzuli sukladno jednostranoj odluci banke, a koje su sadržane i u ugovoru o kreditu isti obvezuju ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi utvrđenja ništetnosti i isplate protiv banaka, a kako je objašnjeno odnosno odlučeno u izreci pod toč. I. ove presude.

16. Tužitelj je postavio tužbeni zahtjev kao u podnesku od 25.07.2023. godine, tuženi je priznao visinu pa je sud slijedom provedenog dokaznog postupka i utvrđenja prihvatio zahtjev tužitelja u cijelosti temeljem odredbe čl. 323. Zakona o obveznim odnosima kojim je tuženi dužan vratiti sve što je primio na temelju ništete odredbe o valutnoj klauzuli. Što se tiče preinake tužbenog zahtjeva kojim se tuženi prozivi isti nije osnovan jer zahtjev ostaje isti kao u tužbi već je samo brojčano postavio svoj zahtjev nakon što je naknadno dostavljena dokumentacija od strane tuženika, a uostalom tuženi nije prigovarao visini.

17. Također za napomenuti jest da je sud tužiteljici dosudio zakonsku zateznu kamatu za razdoblje od dana izvršenog plaćanja svakog pojedinog iznosa anuiteta pa do isplate sukladno čl. 323 i čl. 29. st 2 i 8 ZID-a ZOO-a.

18. U odnosu na istaknuti prigovor zastare od strane tuženika sud smatra u cijelosti neosnovanim, s obzirom da se isplata utuženih iznosa temelji na ništavosti odredbe Ugovora o kreditu koja prema stajalištu ovoga suda ne podliježe zastari.

19. Ništavost je sredstvo pomoću kojeg se sprečava pravno djelovanje učinka ugovora koji je u suprotnosti s prirodnim propisima, a posljedica je u konkretnom slučaju je da tuženik mora tužiteljici vratiti ono što je od nje primio s osnove ništave ugovorne odredbe pa bi ograničenje zastarom prava tužitelja obveze vrijedio institut ništetnosti koje je bez vremenski. U ovom konkretnom slučaju primjenjuje se zastarni rok od 5 godina sukladno čl. 225. Zakona o obveznim odnosima a isti rok počinje teći od 14. lipnja 2018. godine što znači da tužitelj nije u zastari jer je tužba podnesena 22. svibnja 2023. godine. Glede zastare sve je odlučeno i objašnjeno u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12.

20. Sud je saslušao tužitelja koji je naveo da je podigao kredit radi kupnje auta. Navodi da mu je rečeno da može podići krediti samo u švicarskim francima. Kredit je on plaćao uz pomoć majke. U početku mu je rata kredita bila 800,00 kuna da bi kasnije narasla na 1.800,00 kuna. Nitko mu nije objasnio što znači promjenjiva kamatna stopa i što znači valuta u chf i da li je ona sigurna i stabilna.

21. Sud je povjerovao iskazu tužitelja u cijelosti jer smatra da je iskaz logičan, životan, istinit. Isti iskaz govori u prilog svemu onome što je sud gore u obrazloženju istakao.

22. Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 29. Zakona o obveznim odnosima.

23. Zbog svega gore navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

24. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1 Zakona o parničnom postupku, a odnosi se na zastupanje tužitelja po punomoćniku odvjetniku odmjereno prema OT I to za sastav tužbe 200,00 €, podnesak tužitelja 25.7.2023. 200,00 €, podnesak 2.2.2024. 200,00 €, ročište 3.9.2024. 200,00 €, ročište 23.9.2025. 200,00 € ročište 28.5.2026. 200,00 € ročište za objavu 100,00 € odnosno ukupno 1.300,00 €. Sud priznaje 25% PDV-a tužitelju tako da je trošak 1.625,00 eur.

U Zagrebu, 10. srpnja 2026. godine

Sutkinja
Ines Gutzmirtl Špehar

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave istog. Žalba se predaje putem ovog suda na Županijski sud pismeno u 3 istovjetna primjerka.

DNA:

- pun tužitelja
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088a-674ce**

Kontrolni broj: **01141-a6194-9f8f7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.